

aanvaarding van geschenken en gastvrijheid (evenwel met de mogelijkheid tot het verlenen van vrijstellingen voor het verbod tot het ontvangen van voordelen, onder bepaalde voorwaarden).

R.F. en J.D.

Richtsnoer nr. 2015/856 van de Europese Centrale Bank van 12 maart 2015 houdende vaststelling van de beginselen van een Ethisch Kader voor het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme, Pb.L. 135 van 2 juni 2015, inwerkingtreding op 18 maart 2016
FINANCIEEL RECHT

Europees financieel recht – Financiële markten – Gedragsregels

DROIT FINANCIER

Droit financier européen – Marchés financiers – Principes

Dit richtsnoer, die samen moet worden gelezen met de in dit nummer reeds besproken richtsnoer nr. 2015/855 van de Europese Centrale Bank van 12 maart 2015 tot vaststelling van de beginselen van een Ethisch Kader voor het Eurosysteem, stelt het Ethisch Kader voor het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme (“GTM”) vast. Dit richtsnoer moet ook worden gezien in het kader van verordening nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (de “GTM-Verordening”), en is van toepassing op de Europese Centrale Bank (“ECB”) en de nationale bevoegde autoriteiten (“NBA’s”) bij de uitvoering van aan de ECB opgedragen toezichttaken.

De interne voorschriften die de NBA’s moeten vaststellen ter implementatie van dit richtsnoer zijn van toepassing op de leden van hun organen en hun personeelsleden, alsook voor zover mogelijk op de personen die betrokken zijn bij de toezichtstaken, maar die geen personeelsleden zijn van de NBA’s.

Met dit richtsnoer worden de beginselen vastgelegd van het Ethisch Kader voor het GTM die moeten worden nageleefd door de ECB en de NBA’s bij de uitvoering van aan de ECB opgedragen toezichttaken, alsook de beste praktijken inzake de tenuitvoerlegging van deze beginselen. Naast deze beginselen bestaat het Ethisch Kader uit de interne voorschriften en praktijken die de ECB en iedere NBA moeten vaststellen overeenkomstig dit richtsnoer.

Het richtsnoer stelt voorschriften vast tot preventie van misbruik van voorwetenschap (i.e. een algemeen verbod tot misbruik van voorwetenschap, en specifieke beperkingen voor insiders), naast beginselen inzake de onafhankelijkheid en het vermijden van belangenconflicten,

en voorschriften betreffende de aanvaarding van geschenken en gastvrijheid.

R.F. en J.D.

Koninklijk besluit van 11 juni 2015 houdende aanwijzing van de bevoegde autoriteit verantwoordelijk voor het uitvoeren van de vergunning en het toezicht op de centrale effectenbewaarinstellingen, BS 19 juni 2015, in werking getreden op 19 juni 2015
FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Effectenbewaarinstellingen – Toezicht

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Dépositaires centraux de titres – Surveillance

Dit koninklijk besluit wijst, in uitvoering van artikel 11 van verordening nr. 909/2014 van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van richtlijnen nrs. 98/26/EG en nr. 2014/65/EU en verordening 236/2012 (de “CSD-verordening”), de Nationale Bank van België aan als bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de taken met betrekking tot verlening van vergunningen aan en het toezicht op de in België gevestigde centrale effectenbewaarinstellingen, behoudens andersluidende bepalingen in verordening (EU) nr. 909/2014, die specifieke bevoegdheden toekennen aan de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op handelsplatformen.

De FSMA blijft daarnaast ook bevoegd voor het toezicht op deze centrale effectenbewaarinstellingen in het kader van de uitoefening van haar bevoegdheden als bedoeld in artikel 45, § 1, 1° van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en in het kader van de naleving van de regels voor een loyale, billijke en professionele behandeling van de deelnemers en hun cliënten in de zin van artikelen 23 en 45, § 1, 3° van de wet van 2 augustus 2002.

R.F. en J.D.

FSMA-richtlijnen omtrent het aanbod van en de dienstverlening met betrekking tot bepaalde financieringsinstrumenten van financiële instellingen aan niet-professionele cliënten, 27 juli 2015, www.fsma.be/nl/Site/Repository/press/div/2015/2015-07-29_cocos.aspx

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Bescherming spaarder

BANQUE ET CRÉDITS

Contrôle des banques – Protection de l'épargnant

Met deze richtlijnen wordt door de FSMA aangegeven hoe zij bij de uitoefening van haar controletaken, de toepassing van de bestaande regelgeving ziet met betrekking tot het aanbieden van bepaalde financieringsinstrumenten van financiële instellingen aan niet-professionele cliënten (zoals o.a. voorwaardelijk converteerbare schuldbijlagen (*Contingent Convertible Instruments*, “CoCos”). De richtlijnen zijn een reactie op de vaststelling dat financiële instellingen om hun kapitaalbasis te versterken, op de kapitaalmarkten bepaalde financiële producten uitgeven die een hoger rendement bieden dan de klassieke spaarproducten, maar die risicovoller en complexer zijn, en die beschouwd worden als in het belang van de financiële instellingen waarvan de kapitaalbasis wordt versterkt.

De richtlijnen geven onder meer aan dat CoCos niet geschikt zijn voor niet-professionele cliënten bij gebrek aan voldoende kennis en ervaring om de risico's met betrekking tot deze producten in te schatten. Verder worden aanbevelingen geformuleerd inzake het aanbod van en de dienstverlening met betrekking tot achtergestelde obligaties die deel uitmaken van het eigen vermogen en die kunnen worden afgeschreven of worden omgezet in aandelen, indien de onderneming niet langer levensvatbaar is of het voorwerp uitmaakt van een afwikkelingsprocedure.

Met betrekking tot financieringsinstrumenten die vatbaar zijn voor een *bail-in* beveelt de FSMA ten slotte ook aan dat er in de reclame melding wordt gemaakt van het *bail-in*-mechanisme en de daaruit voortvloeiende risico's.

R.F. en J.D.

Rechtspraak/Jurisprudence

EFTA-Hof 24 november 2014, Pb.C. 183 van 4 juni 2015

Sævar Jón Gunnarson / Landsbankinn hf.
Zaak: E-27/13

BANK – EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Consumentenkrediet

BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Crédit à la consommation

Deze zaak betrof een consumentenkredietovereenkomst, gesloten ten tijde van richtlijn nr. 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet (de “richtlijn consumentenkrediet”).

In casu was deze kredietovereenkomst gesloten onder de vorm van een obligatie, waarbij naast de terugbetaling van het hoofdbedrag en de interesten, de lening gekoppeld was aan de evolutie van de consumentenprijsindex.

Een bijlage bij de overeenkomst hield een schatting in van elke terugbetaling van de lening en de daarbij gepaard gaande kosten, waarbij uitgegaan werd van een inflatiegraad van 0%, terwijl deze in werkelijkheid veel hoger lag.

Het Hof oordeelde dat wanneer een kredietovereenkomst gekoppeld is aan de consumentenprijsindex en de kosten van het krediet dus veranderen in overeenstemming met de inflatie, het niet in overeenstemming is met de richtlijn consumentenkrediet om de totale kosten van het aan de consument verleende krediet en het jaarlijkse kostenpercentage op basis van 0% inflatie te berekenen, indien de gekende inflatiegraad op het moment van het aangaan van de kredietovereenkomst niet gelijk was aan 0%.

Het Hof oordeelde dat op voorwaarde dat het beschermingsniveau waarin de richtlijn consumentenkrediet voorziet niet in gevaar wordt gebracht, het aan de nationale rechter is om de rechtsgevolgen van en de rechtsmiddelen tegen dergelijke onjuiste informatie te beoordelen.

Dit arrest blijft ook onder toepassing van richtlijn nr. 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake kredietovereenkomsten voor consumenten, die de richtlijn consumentenkrediet nr. 87/102/EEG vervangt, van belang, gezien deze een gelijkaardige verplichting inzake vermelding van het jaarlijkse kostenpercentage bevat (art. 10, 2., g)).

R.F. en J.D.

Sanctiecommissie van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten 12 juni 2015, (www.fsma.be/~media/Files/sanc/fr/2015-06-12_abusdemarche.ashx?la=nl)

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktmissbruik

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché

Deze zaak betreft een inbreuk op de rechtsregels voor, enerzijds, misbruik van voorkennis (art. 25, § 1, al. 1, 1°, a) van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (“wet van 2 augustus 2002”), en anderzijds, de verplichting tot het in kennis stellen van de FSMA door personen met leidinggevende functie bij een emittent, van transacties voor eigen rekening in aandelen die zijn uitgegeven door de emittent waarvan deze persoon deel uitmaakt (art. 25bis, § 2 van de wet van 2 augustus 2002).

De sanctiecommissie oordeelde *in casu* dat het plaatsten van een aankooporder, door een financieel directeur van een op Alternext genoteerde vennootschap voor 8.000 aandelen in de betrokken vennootschap, in opdracht van en voor rekening van de hoofdaandeelhouder van de